

[Frank Jensen]

Først nedsættes der et udvalg mellem de berørte parter, der skal afgøre, hvem der skal nedlægges, hvem der skal slages. Under denne del-og-hersk-proces, der sætter alle parter op mod hinanden, forholder ministeren sig passiv, eller han kaster ny benzin på bålet ved truslen om nye nedskæringer.

Nu er det på tide, at Folketinget griber ind og stopper tilfældige lukninger af velfungerende uddannelses- og forskningsinstitutioner.

I det efterfølgende vil jeg gå nærmere ind på forholdene vedrørende de to lukningstruede uddannelsesinstitutioner.

På det lægevidenskabelige område foreslås 1. del af studiet ved Odense Universitet nedlagt, og derudover har udvalgets flertal stiltiende accepteret en nedsættelse af studieoptaget med 100 studerende, nemlig fra 510 til 410. Ergo er det ikke sådan, som ministeren sagde i sin ordførertale, at optagelsestallet er uforandret. Der er rent faktisk tale om en nedsættelse af studieoptaget med 100 studerende.

Udvalget har ikke foretaget nogen form for analyse af det fremtidige behov for læger, men har stiltiende benyttet BO-3-året som udgangspunkt for sit arbejde.

De 410 studerende fordeles med 205 studerende ved Københavns Universitet og 205 ved Århus Universitet. Denne fordeling giver Københavns Universitet en nedskæring på 60-70 studiepladser, hvilket vil udhule undervisnings- og forskningsmiljøet endnu mere, end de allerede gennemførte nedskæringer på instituttet har gjort.

Nedlæggelsen af den teoretiske del af lægestudiet ved Odense vil betyde en langsom afvikling af hele det medicinske fakultet ved universitetet på Fyn. Det er nok også det, der er baggrunden for, at Det Faglige Landsudvalg har sagt enten-eller – enten bevarelse af en hel medicineruddannelse eller en fjernelse. Dette her er en halv løsning.

En model, hvorefter man overfører 50 studerende fra Århus Universitet til Odense efter bestået 1. del, er på længere sigt en reel lukning af fakultetet og dermed en udhuling af det undervisningsmæssige og forskningsmæssige grundlag for denne læreanstalt og for dens beståen som et egentligt universitet.

Denne udvikling vil betyde en meget kraftig forringelse af hele sundhedssektoren i den sydvestlige del af Danmark, og det vil selvfølgelig

også være med til at forringe mulighederne for uddannelsessøgende i dette område. I hvert tilfælde vil mulighederne for at få en uddannelse tæt på ens hjemstavn blive forringet.

Hele denne øvelse vedrørende Odense Universitet vil ifølge planen kun give en besparelse på 1,6 mio. kr. i 1989 voksende til 8,4 mio. kr. i 1993. Det provenu hentes imidlertid ikke ind på undervisning, men ene og alene på forskning.

Når man ser på nettobesparelsen ved at nedlægge Odense lægeskole, er der et kæmpemisforhold mellem det, samfundet kan spare, og det, undervisningsministeren kan slå i stykker.

På det odontologiske område foreslås der over for ministeren, at Århus Tandlægehøjskole nedlægges, og desuden nedskæres optagelsesantallet med 20 studiepladser, nemlig ned til 100 studiepladser. Det er et fald på 150 studiepladser siden 1983. I samme periode har de 2 tandlægehøjskoler gennemlevet nedskæringer på over 40 mio. kr., og man må derfor konkludere, at disse uddannelser har bidraget væsentligt til den samlede nedskæring på undervisningsområdet gennem de seneste år.

Ifølge udvalgets indstilling skal den kliniske tandteknikeruddannelse nedlægges uden nogen form for saglig argumentation. Det skal dog fremhæves, at udvalget selv skriver i redegørelsen, at en opretholdelse af 2 tandlægehøjskoler er den bedste løsning af hensyn til rekrutteringen og den behandlingsfunktion, som også er pålagt disse institutioner.

Det er ene og alene ministerens mangeårige indskrænkninger i studiepladskapaciteten og forskningsbevillingerne, der er baggrunden for udvalgets indstilling om lukning af Tandlægehøjskolen i Århus. Socialdemokratiet mener, at der skal opretholdes 2 tandlægehøjskoler i Danmark, én i øst og én i vest. Vi ønsker at sikre den geografiske spredning af tandplejepersonalet, og vi ønsker at sikre det jysk-fynske område et reelt behandlingstilbud ud over det, der kan tilbydes hos de privatpraktiserende tandlæger. Vi ønsker ikke at adskille forskning og uddannelse. Vi mener, at faglig konkurrence mellem institutioner er sund. Socialdemokratiet stiller sig stærkt tvivlende over for, om de budgetterede stordriftsfordele ved at nedlægge og sammenlægge uddannelser vil blive en realitet.